

Schnäcke geheissen werde daszer zwei enclé hornle auff den Kopff aufstäcktt gleych den Irr-dische Schnäcken". Klaarblijkelijk heeft hij het dier dus al gekend.

Onder de rubriek „Vreemde faetsoenen van vischen die hier bij onse vischers in Hollant onbekent zij" geeft hij een prentje van een derde Blenniussoort, die ook tot nu toe niet van onze kust bekend is: *Blennius ocellaris*, een visje met een geweldige rugvin, dat zijn eieren „uitbroedt" in lege vulken. Van het zeepaardje vertelt hij: „Dit gedierte en is bij ons niet bekend".

Wassenaar.

JOOST TER PELKWIJK.

Over de trompetzwanen in de Vereenigde Staten. In de November aflevering 1937 van „American Forests" worden mededeelingen gedaan, aangaande de dezen zomer verkregen uitkomsten van tellingen van de nog in het wild levende trompetzwanen binnen het grondgebied der Vereenigde Staten. Zooals bekend is, leven er ook op Canadeesch gebied nog een paar honderd stuks. In de Vereenigde Staten bedroeg dit aantal 158, een vermeerdering van 43 bij het vorig jaar vergeleken, d.i. ruim 37%.

Veel hoop voor de toekomst gaf het feit, dat er dit jaar 77 jonge zwaantjes waren, tegenover slechts 41 in 1936.

Van de 158 vogels werden er 90 geteld in de Red Rocks Migratory Waterfowlrefuge in Z. W. Montana en 68 in het Yellowstone National Park.

De beide reservaten liggen niet ver van elkaar, zoodat de vogels van het eene naar het andere heen en weer vliegen.

De meeste broedparen vindt men in het eerstgenoemde reservaat. Nergens elders in de Ver. Staten dan in de beide reservaten broeden ze meer.

De Biological Survey schrijft de opvallende toename aan jonge vogels toe aan het feit, dat zij dit jaar in staat is geweest de gebieden te beheeren op de voor de zwanen meest doeltreffende wijze.

Terwijl in vorige jaren veelvuldig verstoringen plaatsvonden, hetzij door dieren, hetzij door menschen, mag worden aangenomen, dat dit jaar op de nestplaatsen geen enkele verstoring is geweest.

W. VAN HARENCARSPHEL.

Bruine lijster? Woensdagmiddag 5 Januari had ik een al zeer merkwaardige ontmoeting. Alle wateren waren met een ijskorst bedekt, waarop zich de jeugd naar hartelust vermaakte. Bij de Fochtelöer sluis bevindt zich een afwateringssloot, die uitmondt in 't Kleindiep. Deze vrij brede sloot was nog geheel ijsvrij. Plotseling zie ik een vogel opvliegen. Mijn eerste indruk is een merel, die verschijnselen van albinisme vertoont. De gehele onderkant is nl. erg licht gekleurd, uitgezonderd een zwarte dwarsband. Het diertje ging op 't prikkeldraad zitten, waar het de staart op kwikstaartachtige manier bewoog. Ik kon tot op enkele meters naderen. De bovendelen waren donker, als van een wijfjesmerel. Het kwieke diertje herinnerde me onmiddellijk aan de afbeelding van de bruine lijster (*Turdus eunomus*) in 't pas verschenen werkje „Zien is kennen". Bij naslaan bleek geen twijfel meer te bestaan. Inderdaad betrof het hier deze uiterst zeldzame trekker, die merkwaardigerwijze buiten Friesland niet werd waargenomen, volgens Aves Frisicae. Een exemplaar is bekend van 20 November 1899 uit Veenwouden. Nadat ik het vogeltje een poos had waargenomen, waarbij het voortdurend naar 't stroomende water vloog en zich dan weer op 't prikkeldraad neerzette, vloog het ten slotte weg in de richting van Drente. Drentse vogelvrienden, opgelet!

Appelsga.

A. J. LOK.

Maar misschien toch een waterspreeuw? (Red.)

Pestvogels. Gedurende de afgelopen week kon ik geregeld pestvogels waarnemen in onzen tuin. Het waren overwegend wijfjes. Ook uit verschillende andere plaatsen in het Noorden des lands ontving ik pestvogelwaarnemingen.

Op 14 Nov. j.l. hield de afd. Groningen van de Ned. Nat. Hist. Ver. haar maandelijksche excursie naar het Friesche Veen tusschen Haren en Paterswolde, voor het onderzoek naar Flora en Fauna van dit gebied. We zagen toen op tal van plaatsen onder de Geldersche Roos-struiken heele hoopen min of meer uitgeperste bessen van deze plant.

Wij meenden dit ook aan de pestvogels te moeten toeschrijven.

Haren, 18 Dec. 1937.

FOP. I. BROUWER.

Pestvogel in Nederland. Ik heb in het album van Verkade, door u geschreven, gelezen dat het zien van den Pestvogel een reuzen buitenkans is, daar hij slechts sporadisch voorkomt.

Ik kreeg hem nu op een toevallige wijze te zien. Voor ons huis staat een vogelhuisje en tevens enige lijsterbesboompjes, toen ik nu even van mijn werk opzag en naar het vogelhuisje keek, zag ik hem in één van de boompjes zitten bessen te pikken. Het beest was niet bijzonder schuw en ik kon hem betrekkelijk dicht naderen, om hem te bewonderen.

Wagenborgen, 16 Dec. 1937.

J. J. VROEGOP.